

- ขอด้อนรับพี่น้องเข้าสู่สานสัมพันธ์ประจำเดือนกันยายน-ตุลาคม 2552 เมื่อฉบับนี้ถึงมือพี่น้องคงจะเป็นช่วงหน้าหนาว หรือไม่ก็หน้าหนาวน้อยสำหรับผู้ที่มีอายุอานามสี่ห้าห้าสิบขึ้นไป เพราะคนรุ่นนี้ส่วนใหญ่จะบอกได้ว่าหน้าหนาว อากาศไม่หนาวเท่าเดิม หรือถ้ารู้สึกหนาวก็หนาวไม่นาน เพียง แปปเดียว
- บัดนี้ ปรากฏการณ์โลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศของได้เป็นปัญหาหนักอกของคนทั้งโลก เสียแล้ว จะเห็นได้ว่า หนึ่งปีที่ผ่านมา มีพายุ และภัยธรรมชาติเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และ รุนแรงกว่าปรกติ เริ่มต้นตั้งแต่พายุหมุนนากริสในอ่าวเบงกอล ที่เล่นงานพี่น้องในพม่าเมื่อเดือนพฤษภาคมปีที่แล้ว และพายุอีก 3 ลูก หนักๆในทะเลจีนใต้ ในช่วง 2 เดือนที่ผ่านมา ไม่นับลูกเล็กๆอีกหลายลูกที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติในระหว่างนั้น
- สำหรับประเทศไทย ภายในปีเดียว มีการประกาศบางพื้นที่เป็นเขตประสบภัยแล้ง และประกาศบางเขตเป็นพื้นที่ประสบอุทกภัย ทำให้นึกถึงคำพูดของผู้ประสานงาน GEF SGP เมื่อ 10 กว่าปีที่แล้วที่พูดกับพี่น้องโครงการว่าโลกร้อนทำให้สภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง .....บางแห่งน้ำจะท่วมซ้ำซาก บางแห่งจะแล้งซ้ำซาก

➢ ขอวกกลับมาเข้าเรื่องหลักของพวกเรา คือ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ วันที่ 1-2 กันยายน ตัวแทนพี่น้องโครงการรุ่น 9 จำนวนกว่า 30 ชีวิตได้ไปพบกันในการประชุมเชิงปฏิบัติการประเมินโครงการกลางปีที่ผาด่างแคมป์ อำเภอแก่งกระจาน เพชรบุรี เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการดำเนินโครงการ และ ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน งานนี้ทุกคนได้พันธุ์ไม้พื้นบ้านกลับไปปลูกทุกคน เพราะโครงการอนุรักษ์พืชผักพื้นบ้านจากลุ่มน้ำปากพนัง โดยคุณชัยณรงค์ คงเกื้อ และคุณนิกร คงเย็น บรรทุกเต็มรถปิ๊กอัพจากนครศรีธรรมราชไปฝาก พืชผักพื้นบ้านเหล่านี้เป็นผลลัพธ์/ผลผลิตของโครงการ บางต้นมีชื่อแปลกๆเช่น สาวน้อยร้อยฝ้าย หรือ สาวน้อยตกเตียง เป็นต้น โครงการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในเขตอุทยานสงขลา ก็มีน้ำหมักเมาเป็น และ แป้งนัว (ผงขุรส) พื้นบ้านมาให้ลองชิม ส่วนโครงการอื่นก็มีเรื่องราวและของฝากที่กินได้ใช้ได้ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของกิจกรรมโครงการมาฝากไม่น้อยหน้ากันเลยในเรื่องความมั่นใจ ทั้ง 9 โครงการจะถอดคอกันต่อไป กิจกรรมหลักที่จะร่วมกันคือผลิตหนังสือเสนอประสบการณ์ของรุ่น (แบบรุ่นที่ 8/1) และทำ Website ของรุ่น ผู้ที่ปวารณาตัวเพื่อรุ่นคือ คุณน้อย ทอแสง จากอุตรดิตถ์ และ คุณเบียร์ คนหลงเต่าจากลำปาง ทั้งสองเป็นคนรุ่นใหม่ ไฟแรง แสดงความรักต่อท้องถิ่นแผ่นดินเกิดได้อย่างน่าชมเชย

➢ ส่วนระหว่างวันที่ 20-22 ตุลาคม 2552 ณ ผาด่างแคมป์ ต.ห้วยแม่เพรียง อ.แก่งกระจาน จ.เพชรบุรี อีกเช่นเคยได้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการปรับปรุงข้อเสนอโครงการสำหรับรุ่น 11 เป็นที่พิกท่ามกลางธรรมชาติ และสัตว์ป่า ตอนเช้าจะได้ยินเสียงนกหลากหลายชนิดร้องเพลงให้ฟัง และที่โชคดีกว่านั้น คือ ผู้เขียนได้เห็นนกเงือกคู่หนึ่งกำลังจู้ หรือกำลังหาอาหาร ก็ไม่ทราบได้ มองแล้วมีความสุขมาก นึกถึงคนที่บ้าน การประชุมครั้งนี้ต้องขอขอบคุณผู้เข้าร่วมการประชุมทั้ง 11 โครงการ ที่เข้าร่วมการประชุมอย่างพร้อมเพรียงกัน แม้เส้นทางไปที่ผาด่าง จะค่อนข้างซับซ้อนพอสมควร แต่บรรยากาศการประชุมเป็นไปด้วยความเป็นกันเอง มีรุ่นพี่จากรุ่นก่อนๆ มาร่วมหลายท่าน เช่น อาทู่ (คุณไกรสิทธิ์ สิทธิโชค) จากเชียงราย คุณสุปรีย์ เบ้าสิงห์สวย จากบุรีรัมย์ คุณหนูเกนซ์ จันทาศรี จากขอนแก่น และที่จะลืมไม่ได้ คือ คุณลุงอิน สงคราม ปรากฏ ข้าวปลอดสาร แห่งเมืองขาละวัน (เมืองพิจิตร) ได้นำข้าวหอมนิลปลอดสาร มาหุงให้พวกเราทานกันด้วย การประชุมครั้งนี้ คุ่มจริง ๆ ทำให้ กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (GEF SGP) มีเพื่อนเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้นโดยบังเอิญ คือ คุณเบ๊ยก และคุณกุง แห่งค่ายผาด่าง ซึ่งเป็นคู่สามีภรรยา ที่ทุ่มเททั้งแรงกายและแรงใจ อุทิศตนให้กับการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแห่งบ้านบ้านผาด่าง ควบคู่ไปกับการทำธุรกิจ โดยไม่ละเลยความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย ซึ่งผู้เขียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับท่านทั้งสองนานพอสมควร ได้รับทราบว่า ท่านได้ยึดหลักปรัชญาในการครองชีวิต คือ หลักธรรมชาติเป็นใหญ่ รวมทั้งได้รับข้อคิดดีๆ อีกมากมาย ซึ่งไม่สามารถนำมาเสนอในจดหมายข่าวฉบับนี้ได้พอ และที่อดปลื้มไม่ได้ คือคุณพูนสิน ศรีสังคม ผู้ประสานงานเจ้าเก่า ได้นำเตาแก๊สชีวมวล ประหยัดพลังงาน ไปสาธิตให้สมาชิกชม ซึ่งผู้เขียนแอบสังเกตได้ว่า คุณกุง สนใจมาก จะขอซื้อเพื่อนำไปใช้งาน และถอดแบบเพื่อผลิตใช้เอง แต่เหมือนกับกระแสดิจิต แห่งความเอื้ออาทรได้แผ่เข้าสู่ดวงใจของผู้ประสานงานหน้าขวานหน้าตาแบบนี้ โดยไม่รู้ตัวอย่างจับพลัดได้มอบเตาดังกล่าวให้แก่ค่ายผาด่าง เพื่อใช้งาน แฟ้มบุคคลวันนี้ขอปรบมือให้แก่คุณพูนสินด้วยใจจริง เกิดมาชาติหน้าฉันใด ขอให้ท่านสงฆ์ที่ได้ทำครั้งนี้ ดลบันดาลให้ท่านมีพินहु่งข้าวกินอึดตบแน่น่า ตีมไม่ขัดสนตลอดกาลด้วยเทอญท่านโดยากรุณาเห็นเพิ่มเติมโปรดไปที่ <http://www.padangcamp.com/>

➢ ก่อนหน้านั้น คือในวันที่ 6 ตุลาคม พี่น้อง GEF SGP รุ่น 8/2 ที่อำเภอศรีราชา ก็ได้มีโอกาสต้อนรับนางสาวเฮเลน คล้าก ผู้บริหารของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ซึ่งได้มาปฏิบัติภารกิจระดับภูมิภาคในประเทศไทย พี่น้องที่ศรีราชาได้แสดงให้เห็นผู้บริหารและสื่อมวลชนหลากหลายระดับให้เห็นว่าการอนุรักษ์และวางแผนการใช้ทรัพยากรทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืนมีทางเลือกอย่างไรบ้าง งานนี้ขอปรบมือให้แม่ งานคือคุณแมว นิศากร ลุงแขก ศิลป์ชัย (เจ้าของความคิดเรื่องคอนโด บูไซ) ท่านนายกฉัตรชัย ท่านรองปลัด และอีกหลายท่าน ที่ช่วยให้การเยี่ยมชมียร์โครงการครั้งนี้เป็นไปด้วยความราบรื่น

➢ และเช่นเคย ในหน้าถัดไป สานสัมพันธ์ขอเสนอการดำเนินกิจกรรมจากเชิงเขาสู่แนวปะการังของโครงการบางโครงการที่ได้รับการสนับสนุน ที่ผู้ประสานงานและกรรมการฯ ได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมเชียร์ ในช่วง 2 เดือนที่ผ่านมา และเก็บภาพมาฝาก ..... จาก หลอง ดีดลี

เริ่มที่เชิงเขาตะนาวศรีที่อยู่ระหว่างประเทศไทยกับพม่า ก่อนนะขอรับ ตัวแทนโครงการรุ่น 9 ได้ไปร่วมประชุม ประเมินโครงการกลางปีที่ผาด่างแคมป์ เพื่อเสนอความ ก้าวหน้าการทำกิจกรรมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ใน การดำเนินโครงการ มีกรรมการควบคุมโครงการของ GEF SGP เข้าร่วมแลกเปลี่ยนด้วย 4 ท่าน การประชุม เป็นไปด้วยความราบรื่น โครงการจากเหนือ กลาง อีสาน และ ใต้ต่างก็วางแผนที่จะรวมพลังเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม ของโลกในนี้ต่อไปในอนาคต มีการตั้งผู้ประสานงานใน ประเด็นต่างๆอย่างเป็นระบบ

ยังคงอยู่ที่เชิงเขาตะนาวศรี แต่ต่างกรรมต่างวาระ คราว นี้เป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับปรุงคุณ ภาพของแนวความคิดโครงการที่ยื่นขอรับการสนับสนุนจาก GEF SGP ในรุ่นที่ 11 ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบไปด้วย ผู้แทนโครงการโครงการละ 3 คน และกรรมการ GEF SGP งานนี้ถึงแม้ว่าจะยังไม่รู้ว่าโครงการใดบ้างจะผ่าน การอนุมัติ แต่เครือข่ายชุมชนเพื่อสิ่งแวดล้อมอีก เครือข่ายหนึ่งได้ถือกำเนิดขึ้นแล้ว สาสนสัมพันธ์รู้สึกว่ หลังจากการประชุมแต่ละครั้ง ทุกคนต่างมีความสุข และมีความสุข เพราะได้เพื่อนใหม่ ที่รู้ใจ และมี เป้าประสงค์ในชีวิตโดยรวมเหมือนกันคือทำเพื่อลูกเพื่อ หลาน

จากเชิงเขาตะนาวศรี สาสนสัมพันธ์ขอนำพี่น้องมุ่งหน้า ไปทางทิศตะวันออก ลงสู่ริมทะเลที่อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่โครงการรุ่น 8/2 อนุรักษ์ ทรัพยากรทางทะเล และจัดการของเสียตามชายฝั่ง ภาพ นี้ถ่ายเมื่อนางสาวเฮเลน คล้าก ผู้บริหารโครงการพัฒนา แห่งสหประชาชาติได้ไปแวะเยี่ยมโครงการ ผู้เกี่ยวข้อง ในโครงการอื่นได้แก่ นายกเทศมนตรีเทศบาลศรีราชา ตัวแทนชุมชนประมง ตัวแทนนักวิชาการ และผู้ ประสานงาน GEF SGP ได้ร่วมถ่ายภาพเป็นที่ระลึก ผลงานของโครงการไม่ต้องพูดถึงเพราะ ออกทีวีไปทั่ว โลกแล้ว

จากอำเภอศรีราชา มุ่งหน้าสู่อำเภอท่าใหม่ จังหวัด จันทบุรี แต่เป็นชายฝั่งอ่าวไทยฝั่งตะวันออก พี่น้องก็จะ พบกับกลุ่มประมงพื้นบ้านเจ้าหลาว รุ่น 10/2 ที่ทำ กิจกรรมอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรชายฝั่งอย่างยั่งยืน มี การทำบ้านให้ปูม้าเหมือนกับรุ่นพี่ที่ศรีราชา แต่ที่เจ้า หลาวมีการปรับปรุงให้เป็นระดับบ้านชั้นเดียวเพราะตอน หน้ามรสุม น้ำทะเลตรงนี้จะลึกเพียงเมตรกว่าๆ สาสน สัมพันธ์จึงคิดซื้อให้ใหม่ว่าเป็นโครงการทวนแฮสปูม้า หรือโครงการบ้านปูม้าก็คงจะเข้าท่าเหมือนกัน แต่จะซื้อ อะไรก็ไม่สำคัญเท่า เมื่อทำแล้วปริมาณปูม้าเพิ่มขึ้นจาก เดิมระหว่าง 30-40% พร้อมเกิดผลพลอยได้ในรูป หอยแมลงภู่ และ หอยมุก เป็นต้น ในภาพ ประธาน โครงการ กำลังอธิบายการแพร่พันธุ์ของแมปูม้า

"ความเจริญให้ความสบาย แต่ ความเจริญมีอันตราย ความเจริญมีอันตราย ." ฉบับที่แล้วสาส์นสัมพันธ์พูดถึงความเจริญที่มาจากไฟฟ้า และไฟฟ้าได้มาจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงที่ผลิตก๊าซเรือนกระจก เป็นผ้าหม่คลุมโอบโลก ทำให้โลกร้อนขึ้นไปเรื่อยๆ แล้วส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศของโลก มีการคำนวณว่าถ้าโลกนี้ไม่มีความเมตตาต่อมนุษย์ชาติแล้วละก็ ก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากฝีมือมนุษย์ ในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา คงอย่างมนุษย์ให้สูกไปแล้ว ความเมตตาอันนี้คือการที่ระบบนิเวศต่างๆ ได้ช่วยดูดซับปรับแต่งก๊าซเรือนกระจกให้อยู่ในระดับที่ไม่ร้อนเกินไป..... ฉบับนี้ขอเล่าเรื่อง ความเจริญที่ออกมาในรูปแบบของการคมนาคมขนส่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งรถยนต์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความเจริญตลอดมา และ น่าจะเป็นอีกนาน เพราะมีการผลิตรถรุ่นใหม่ออกมาเรื่อยๆ บริษัทผลิตรถยนต์ยักษ์ใหญ่ที่ว่าจะล้มจะล้มก็ไม่ล้มซักที หรือล้มก็ล้มบนฟูกหนานๆ รถเก๋งที่เป็นรถสปอร์ตความเร็วสูงนั้นปล่อยก๊าซคาร์บอนได้อ็อกไซด์ถึง 450 กรัม ต่อกิโลเมตร รถไฟที่มีผู้โดยสาร 50 คนปล่อย 75 กรัม ต่อกิโลเมตร ส่วนการเดินทางหรือใช้จักรยานรถถีบนั้นปล่อยไม่เกิน 10 กรัม โดย 10 กรัมที่ว่านี้ น่าจะเป็นจากไอน้ำที่ร่างกายผลิตออกมา

ในยุคโลกาภิวัตน์ ผู้คนเดินทางไปมาหาสู่กันระหว่างจังหวัดหรืออำเภอได้อย่างรวดเร็วจับพลัน การขนส่งสินค้าก็ใช้เวลาไม่มากไปกว่าการเดินทางของผู้คนเท่าใดนักเพราะมีรถยนต์หลากหลายสมรรถภาพให้เลือก แต่ยุคแห่งความหลากหลายของรถยนต์ดูเหมือนจะไม่มีที่ยั่งยืน เพราะปริมาณรถยนต์มีมากขึ้นเรื่อยๆ ณ ปัจจุบันโลกมีรถยนต์ประมาณเกือบหนึ่งพันล้านคัน ซึ่งเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า ในช่วง 30-40 ปีที่ผ่านมา นอกจากนี้การขยายตัวของเศรษฐกิจ ทำให้มีการสร้างถนนหนทางเพิ่มขึ้น และกระตุ้นให้มีการซื้อและใช้รถยนต์มากขึ้น แต่ด้วยราคาที่สูงกว่าเดิม และจะนำไปสู่อะไรใน 20 ปีข้างหน้า สาส์นสัมพันธ์ก็ยังไม่ชัด

การคมนาคมขนส่งโดยรถยนต์ทำให้เกิดก๊าซคาร์บอนได้อ็อกไซด์เป็นปริมาณ 17 % ของก๊าซคาร์บอนได้อ็อกไซด์ทั้งหมดที่มาจากการผลิตพลังงาน นอกจากนี้รถยนต์ยังทำให้เกิดความแออัดในชุมชน มลภาวะทางอากาศ การขยายตัวของชุมชนเมือง อุบัติเหตุบนท้องถนน ทำลายความมั่นคงของระบบนิเวศ และความเสี่ยงต่อสุขภาพของผู้คน และความเสี่ยงอีกหลายอย่างที่ถ้าจะสาธยายให้หมดคงจะไม่มีเนื้อที่ให้เขียน สิ่งที่น่าจะพูดแต่ไม่ค่อยมีใครพูดถึงอย่างจริงจังก็คือ การขนส่งโดยทางรถยนต์นั้นนอกจากทำให้ผลผลิตทางด้านเศรษฐกิจต่ำลงแล้วยังเป็นการเพิ่มอุณหภูมิและการเปลี่ยนแปลงของสภาวะภูมิอากาศของโลกด้วย ยกตัวอย่างเกาหลีใต้ ซึ่งได้สูญเสียมูลค่าทางเศรษฐกิจเทียบได้ประมาณ 4 % ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ จากการขนส่งแบบนี้

ยานยนต์ใดๆ ที่มีเครื่องยนต์จุดสันดาป (ไม่ว่าจะเป็นเครื่องยนต์เบนซินหรือดีเซล) สร้างผลกระทบต่อเราและสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว ฝุ่นละออง และ ไอเสียทำอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์มากกว่าที่มนุษย์เคยคาดคิดมาก่อนในอดีต องค์การอนามัยโลกได้ให้ตัวเลขประการว่า ในแต่ละปีทั่วโลกจะมีคนประมาณ 8 แสนคนได้เสียชีวิตไปก่อนวัยอันควร โดย ฝุ่นละอองขนาดเล็กที่อยู่นอกบ้าน และตามท้องถนนในสังคมเมือง ที่การจราจรทางบกได้มีส่วนร่วมสร้างขึ้นมา

แต่ทราบไหมว่า ในโลกนี้ยังมีหลายเมืองที่พยายามทำอะไรหลายอย่างเพื่อบรรเทาปัญหา และไม่ยอมเดินตามเส้นทางแห่งความเจริญแต่มีอันตรายแบบที่เป็นอยู่นี้ กล่าวคือ ในขณะที่เมืองเหล่านี้ขยายตัวตามกระแสโลกาภิวัตน์ ก็มีการค้นหาความดีและเน้นให้ความสำคัญกับการคมนาคมขนส่งสาธารณะ การใช้จักรยานและเดินเท้า โดยมีการลงทุนให้ด้วย หน่วยงานต่างๆไม่ว่าจะเป็นของรัฐ หรือ องค์กรพัฒนาเอกชนต่างพยายามแก้ปัญหาเรื่องการวางผังและแผนในการใช้ถนน หาทุนมาสนับสนุนดำเนินการเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าพื้นผิวถนนมีเพียงพอและปลอดภัยสำหรับผู้ใช้ทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นผู้ใช้จักรยาน หรือ ผู้ที่เดินเท้า โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ(UNEP) ร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชนที่มีชื่อว่า FIA Foundation และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆได้ดำริโครงการชื่อว่า " โครงการแบ่งปันถนน: สนับสนุนการเงินอย่างน้อย 10 % เพื่อความปลอดภัย เพื่อความยั่งยืน และเพื่อให้ทุกคนได้ใช้ประโยชน์ "

ในดำริโครงการมีกิจกรรมหลายอย่างได้แก่การเปลี่ยนแปลงระบบจราจรที่ทำให้รถติดตลอดปี ปรับปรุงระบบเส้นทางเพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับความเร็วของรถ เพื่อพิสูจน์ให้ประจักษ์ว่าการเดินทางเป็นกลุ่มเป็นหมู่คณะโดยไม่ใช้เครื่องยนต์ใดๆนั้นเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด เมืองต่างๆเหล่านี้ได้สร้างระบบการคมนาคมขนส่งสาธารณะที่ปลอดภัย สดวกสบาย ไม่แพงเป็นหมื่นเป็นแสนล้าน ให้ทุกคนได้ใช้ รวมทั้งน่านโยบายใหม่ๆเพื่อลดการจราจรในตัวเมืองขึ้นใน ข้อมูลเบื้องต้นจากเมืองต่างๆมีดังนี้:

- ที่เมือง ริโอ เด จาเนโร ประเทศบราซิล ซึ่งมีพี่น้องชุมชน GEF SGP หลายร้อยโครงการ ผู้คนประมาณ 290,000 คน ใช้เส้นทางจักรยานที่มีความยาว 140 กิโลเมตรทุกวัน หลีกเลี่ยงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในรูปแบบของก๊าซคาร์บอนได้อ็อกไซด์ประมาณ 66,000 ตันต่อปี
- ที่เมืองเคปทาวน์ ประเทศแอฟริกาใต้ เพิ่งเข้าร่วมเป็นสมาชิกครอบครัว GEF SGP ประมาณ 2 ปีที่ผ่านมา กำลังพิจารณาแผนงานส่งเสริมให้คนที่ใช้จักรยานนำจักรยานเข้ามาในตัวเมืองขึ้นในให้มากยิ่งขึ้น
- ส่วนเมืองอื่นๆ ที่มีดำริด้านการคมนาคมขนส่งที่น่าสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงการจักรยานชุมชน ได้แก่ โบโกตา ประเทศโคลัมเบีย ซึ่งมีระบบบัสเลน ส่วนกรุงลอนดอน อังกฤษ ปารีส ฝรั่งเศส เบอร์ลิน เยอรมันนี บาร์เซโลนา สเปน และ ซางวอน เกาหลีใต้

สาส์นสัมพันธ์ เห็นว่า ประเทศไทยมีหลายเมืองระดับจังหวัดและอำเภอ ที่ติดอันดับเมืองน่าอยู่ในโลก (ระดับต้นๆ ก็มีนะ) น่าจะเริ่มลงมือคุยกันได้แล้วละ สาส์นสัมพันธ์จะเป็นกำลังใจให้.....สวัสดิ์

- **บอกแจ้งแถลงข่าว:** พอพูดถึงเรื่องรถยนต์แล้ว สาส์นสัมพันธ์มีตัวเลขคาดการณ์จำนวนรถยนต์ทั่วโลก เพื่อให้พี่น้องเพื่อนพ้องทั้งหลายเกิดความตระหนัก เพื่อนำไปสู่ความตระหนักดังนี้:

ปี	จำนวนรถยนต์ (คัน)				
	จีน	อินเดีย	ประเทศกำลังพัฒนา อื่นๆ	สหรัฐอเมริกา	ประเทศที่เจริญแล้วอื่นๆ
2553	50 ล้าน	10 ล้าน	200 ล้าน	200 ล้าน	300 ล้าน
2563	150 ล้าน	15 ล้าน	250 ล้าน	250 ล้าน	350 ล้าน
2573	250 ล้าน	30 ล้าน	500 ล้าน	300 ล้าน	400 ล้าน
2583	450 ล้าน	100 ล้าน	700 ล้าน	350 ล้าน	450 ล้าน
2593	500 ล้าน	300 ล้าน	1,000 ล้าน	400 ล้าน	550 ล้าน

ไอ้ละหนอ ลูกหลานของเราเอ๋ย อะไรที่ไม่เคยเห็น ก็จะได้เห็น ถ้าการคาดการณ์นี้ไม่คลาดเคลื่อนจนเกินไป อีก 10 ปี โลกจะมีรถเกินหนึ่งพันล้านคัน - จากนิตยสาร Our Planet ของ UNEP

- **สะกิดข่าว:** ถึงพี่น้อง GEF SGP รุ่น 10/1 จำนวน 14 โครงการที่เคยไปร่วมปรับปรุงโครงการที่จังหวัดอยุธยาเมื่อเดือนมิถุนายน 2551 และรุ่นที่ 10/2 จำนวน 9 โครงการ ที่เคยไปร่วมปรับปรุงโครงการที่จังหวัดนครนายกเมื่อปลายเดือนตุลาคม 2551 โปรดตรวจสอบว่าท่านยังขาดรายงานงวดใดบ้าง และขอความกรุณาเร่งรัดจัดการให้เสร็จสิ้นภายในเดือน พฤศจิกายน 2552 นี้ด้วย ส่วนพี่น้อง MFF SGF รุ่น 1 ถ้าพร้อมแล้วก็ส่งรายงานความก้าวหน้าได้เลย เจ้าค่ะ

สาส์นสัมพันธ์:

แผนสนับสนุนโครงการขนาดเล็ก กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (GEF Small Grants Programme) และโครงการป่าชายเลนเพื่ออนาคต (MFF SGF) ตึกองค์การสหประชาชาติ ชั้น 12 ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ 10200 โทร:02-288-2613,02-288-2131, 02-2881820 โทรสาร 02-280-01414, 02-2804294 E-mail: thadthana.luengthada@undp.org, suwimol.sereepaowong@undp.org, หรือ poonsin.sreesangkom@undp.org

หมายเหตุ: สำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต หากสนใจในการร่วมงานเพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โปรดเข้าดูรายละเอียดได้ที่ <http://www.undp.or.th/thai/focusareas/gef.html>

สาส์นสัมพันธ์เป็นจดหมายข่าวราย 2 เดือนของกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก-แผนสนับสนุนโครงการขนาดเล็กของชุมชน (GEF / Small Grants Programme) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ของโครงการ และเพื่อให้เกิดการริเริ่มประสานความร่วมมือจากคนทุกฝ่ายในสังคม เพื่อทำกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืนต่อไปในอนาคต ท่านผู้อ่านท่านใดสนใจจะส่งข่าวเกี่ยวกับกิจกรรมของโครงการ หรือข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จะเป็น ประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมของโลก เพื่อลงในสาส์นสัมพันธ์ กรุณาส่งไปตามที่อยู่ท้ายฉบับนี้ได้